

Praktická část diplomové práce – posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta: Bc A. Adam Krhánek

Diplomní práci Adama Krhánka tvoří dvě autonomní části. Ta viditelnější a z mého pohledu významnější část je konkrétní návrh a realizace pomníku padlým hasičům umístěný na místě tragické události v nové brněnské multifunkční budově Letmo. Druhou částí je jakýsi virtuální pomník, existující ovšem naopak v čistě virtuálním prostoru.

Pomník hasičům staví bez podbízivosti na srozumitelné formě „otisku“ těl, které jsou zobrazeny v zásahových mundúrech s jemně rozmlženou portrétní podobou. Díky tomu nevnímáme určitou patetičnost, kterou se obvykle podobné tradiční realistická řešení pomníků nevyhnou. Forma otisku zaručuje poměrně elegantně sdělnou a lapidární formou dostatek „srozumitelnosti“ pro širokou veřejnost, která mívá obecně s netradiční podobou pomníků problém.

Samotné umístění je výsledkem určitého kompromisu. Nachází se v možná až příliš frekventované komunikační části budovy, ale věřím, že hledání místa bylo „uměním možného“ a v daném kontextu mimořádně frekventovaného prostoru propojeného s uličním parterem se zkrátka lepší řešení nenašlo. Možná i ten nedostatek pietního odstupů lépe odpovídá události, popisující příklad „všedního hrdinství“ obyčejných chlapů ve službě...

Samo slovo „pomník“ či „památník“ je u nás stále spíše zprofanovaným termínem pro oficiální produkci nevalné kvality. Určité vyvážení pietnosti s civilností veřejného prostoru je nelehký úkol i pro zkušeného autora, proto je zde třeba ocenit, že se v tomhle případě dostává veřejnosti, dle mého názoru zdařilé řešení.

Virtuální reálnou interaktivní vizualizaci s pracovním názvem „nobody“ jsem neměl možnost v době psaní tohoto textu zhlédnout v definitivní podobě.

Omezím se tedy na pár postřehů. Adam Krhánek zde čitelně navazuje na linii své tvorby, zejména „sféru“, skrumáž těl uprostřed koule, kterou vytvořil ve třetím ročníku. Nemyslím si, ovšem, že hlavním tématem nynější práce je smrtelnost, jak sám autor uvádí. Pokud přijmeme autorovu interpretaci, je možná slovo pomíjivost přesnější. Ale figury přece vcházejí či procházejí stěnou do jakéhosi neurčitého prostoru, tato zdánlivá „nenávratnost“ může být proto různě interpretována. Nechci zde zabředávat do příliš filozoficko spirituální debaty, přesto se trochu bráním příliš čitelnému vyznění této vizualizace.

Nakonec i fyzika, konkrétně S. Hawking tvrdí, že i tak absolutní konec a nenávratnost, jakým je pád tělesa do tak zvané černé díry nemusí být tím úplným koncem všeho. (Viz jeho kniha Černé díry a budoucnost vesmíru).

Tematicky příbuzná, dvoudílná diplomní práce je jednak dokladem uceleného vizuálního uvažování mladého autora, je také nepochybně dobrou vizitkou školy. Ta staví pro své absolventy úkoly, které jsou v praxi uchopitelné, spolu s takovými, které se pohybují v zatím zdánlivě neuchopitelné experimentální sféře...

Práci Adama Krhánka doporučuji k obhajobě.

Návrh hodnocení: A

Vypracoval: Jiří Sobotka

Datum:

Podpis